

II

УКРАЇНА МОВИТЬ:

Мій синку, ти би менш балакав,
Сам над собою менше плакав,
На долю менше нарікає!
На шлях тернистий сам подався
І цупко по тернах подрався,—
Чого ж ти іншого чекав?

Сам знов, що гола я і вбога,
І до моїого ти порога
Прийшов, захтів служить мені.
Ну, в мене слугам плати скupo,
А нарікать на мене глупо...
Просила я тебе чи ні?

І що тобі за кривда сталає?
Що підняли на тебе галас:
«Не любить Русі він ні раз!»
Наплюй! Я, синку, ліпше знаю
Всю ту патріотичну зграю
І ціну її любовних фраз.

Що проживеш весь вік убого?
Значить, не вкрав ніщо ні в кого,
А чесно працював на хліб.
Та й те подумай ще, будь ласка:
Твоїого я найкраща частка
З тобою враз не ляже в гріб.